

مرغ هوس !

چون مرغ هوس از لب هر بام پریدیم !
یک دانه ربودیم و زهر دام پریدیم !

اندیشه نکردیم ز بد عهدی ایام
آرام نشستیم و خوش آرام پریدیم !

روزی دو سه بودیم در این بزم دل انگیز
با حسرت از این کوی دلارام پریدیم !

صیدی نگرفتیم در این بیشه نخجیر
سر در عقب گور، چو بهرام پریدیم !

بی نام در این دام فلک پای نهادیم
بی توشه و نشناخته، گمنام پریدیم !

جامی ز کف ساقی مجلس نستاندیم
چون تشه لبان خسته و ناکام پریدیم !

تادل هوس عشق نگاری به سرش زد
مرگ آمد و از دفتر ایام پریدیم !

رضا شاپوریان
یکشنبه سی و یکم مای ۱۹۹۸